

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
15. září Léta Páně 2024

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E

9/10

ZÁŘÍ/ŘÍJEN

K o l o t o ě

pastoračního roku se opět roztáčí. Liturgický kalendář je dán dávno dopředu, pastorační rada do něj plánuje naše vesměs tradiční farní akce, podobně i farní charita. Redakční rada Vinice určila na rok dopředu termíny vydání našeho farního časopisu, katecheté a katechetky organizují výuku náboženství... Když se ohlédneme zpět, vidíme, že se řada aktivit v našem farním životě pravidelně opakuje, a je to tak dobře, protože se osvědčily. Vidíme ale také, že přece jen některé aktivity se v našem farním životě čas od času obměňují,

a to je také dobře, protože to je projevem životnosti našeho společenství. Každá akce, která nás v tomto školním roce čeká, jednou proběhla poprvé, přičemž často vznikla z nápadu, nadšení a obětavosti někoho z našeho středu.

Jenže ani již zavedené akce se dlouhodobě neobejdou bez nových posil, které by je pomohly nést dál a třeba je i o kousek posunuly. A tak se na začátku pastoračního roku zkusme každý zamyslet, čím můžeme přispět k tomu, aby navzdory těžkostem platilo okřídlené „a přece se točí“.

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Záříjové setkání pastorační rady

V úterý 3. září se na faře sešla pastorační rada. Nejdřív se ohlédla za děním o prázdninách: byl vymalován sál v kostele sv. Václava, na faře byly předělány zvonky a vyměněn starý modem. Zejména však byl zásluhou Vládi Jeništy rekonstruován farní byt, který mohla farnost na konci prázdnin předat nájemníkům.

Dále se pastorační rada věnovala plánování Farního dne, který se uskuteční v neděli 15. září, a Svatováclavského průvodu, který nás čeká v pátek 27. září. Podrobnější program obou akcí najdete v sekci pozvání.

Závěrečná část setkání byla věnována zimmním večerům, které by se mohly do naší farnosti po několika letech vrátit. Pastorační rada jednala o tom, které hosty bychom mohli oslovit, aby v zimě přišli do naší farnosti pohovořit na nějaké zajímavé téma. Dosavadní návrhy zahrnovaly širokou škálu témat od náboženství přes politiku a ekonomii po osobní otázky péče o blízké. Konkrétní náplň zimmních večerů je zatím ještě ve výstavbě, ale bylo rozhodnuto, že by se tyto večery měly konat jednou za měsíc ve čtvrtek večer, jako tomu bylo v předcovidových dobách. *AD*

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Těšíme se na spolupráci v dalším školním roce, z pravidelných aktivit plánujeme pravidelné páteční bohoslužby v Zámečku, první čtvrtky v měsíci schůzky seniorů s programem díky Pavlu Šachovi, finanční sbírky pro potřebné, v listopadu sbírku především oblečení na zimu pro bližní bez domova a další potřebné, v prosinci dárky na přání pro finančně velmi znevýhodněné

občany Prahy 10 „Vánoce dál“. V lednu 2025 zvázíme zapojení do Tříkrálové sbírky, 2. března Misijní koláč, 5. dubna Den (nejen pro) seniory a nemocné, 26. dubna Výlet pro seniory.

Za fachu Hanka

 721 444 323

 charita@farnostursovice.cz
č. účtu: 3400038319/0800

Vyhodnocení ankety čtenářů Vinice

V posledních dvou číslech Vinice jsme vás, milé čtenářky a milí čtenáři, požádali o vyplnění krátkého dotazníku k obsahu farního časopisu. Sešlo se 28 odpovědí, za které velmi děkujeme.

Mezi respondenty byla nejvíce zastoupena věková kategorie 60 a více roků, pětice nejmladších respondentů má mezi 30 a 45 roky. Ve způsobu odběru Vinice mírně převažuje tištěný časopis

nad emailem, jeden respondent zaškrtl čtení na webových stránkách farnosti. Více než polovina z těch, kteří odpověděli, čtou celý časopis, z ostatních čtenářů někteří vynechávají duchovní texty či zprávy z minulých akcí. Tyto preference se projeví i v otázkách na případné rozšíření obsahu, kdy nejvíce

respondentů poptávalo více informací o dění ve farnosti a také rozhovorů s farníky. Přišly také zajímavé podněty na zařazení dalšího obsahu, o kterých se musíme v redakci poradit, protože naše síly jsou omezené. Každopádně ještě jednou díky za zpětnou vazbu!

MiM

PŘEDSTAVENÍ *naší farnosti*

Vzpomínka na „zlatá šedesátá léta“ a poté...

Tož tady to vidíte! Povídání mělo být původně uvedeno odkazem na americké hnutí šedesátých let Jesus People (v kontrastu k tehdejšími hippies) a jeho prosakování k nám do Čech. A je to jinak a je to úžasné, jak by se moderně řeklo, „svědectví“ z dávnověku vršovické farnosti. Děkuji moc Jarmile za krásně namalovaný živý obraz. Je dobré vědět, na jakých základech a pokladech stojí naše farnost a proč se tak odlišuje od ostatních. Posadte se, zavřete oči a zaposlouchejte se do vyprávění Jarmily.

Byla jsem požádána, abych zavzpomínala, jak se stalo, že jsem se kdysi dávno ocitla ve spolku mládeže vršovické farnosti. V této farnosti žiju od r. 1951, kdy se naše rodina přestěhovala do Vršovic z Hloubětína.

V březnu 1968 byl ustanoven do Vršovic jako administrátor tehdy 33letý P. Jiří Hájek. Do té doby byl sekretářem pana biskupa Františka Tomáška a kaplanem u sv. Jana Nepomuckého na Hradčanech. S činností a aktivitami

farnosti neměl tedy příliš zkušeností. Přišel do Vršovic v době tzv. Pražského jara, kdy se dalo ledacos podnikat. Můj kamarád Janek Janoušek přišel s návrhem, že bychom mohli soustředit kolem nového kněze mládež, která se tehdy zúčastňovala v hojném počtu nedělních bohoslužeb.

Oznámil P. Jiřímu, se kterým se již dříve znal, že mě tímto úkolem pověřil a zda bude ochoten spolupracovat (se mnou a mládeží). Návrh byl otcem Hájkem přijat. A tak jsem v poměrně krátké době soustředila skupinu asi padesáti mládežníků, přibližně ve věku od 17 let výše. Byli to převážně středoškoláci a vysokoškoláci. Z této party jsem byla nejstarší a tehdy již zaměstnaná.

Vzhledem k uvolněné politické situaci v té době jsme prožívali krásné chvíle při seznamování (do té doby jsme se znali jen od vidění), zábavě, práci, ale obzvlášť při duchovních akcích a aktivitách. Duchovního vedení skupiny se pochopitelně ujal P. Hájek. Scházeli jsme se vždy ve čtvrtek po večerní mši

svaté a probírali různá biblická témata (viz dnešní biblické hodiny), společnou přípravu na biřmování apod. Navštívili jsme pana biskupa Tomáška v Arcibiskupském paláci, kde nám umožnil i prohlídku této dříve přísně střežené budovy. Tam jsme také absolvovali jednodenní exercicie, naše první v životě. Přednášejícími byli duchovní z kapituly a vyučující z teologické fakulty.

Společně s naším paterem (jak jsme ho všichni oslovovali) jsme navštěvovali koncerty, divadla, ale také různá poutní místa. Již v létě 1968 jsme byli na společné dovolené, a to pod stany v Čimelicích u Písku, kterou s námi absolvoval i P. Jiří. Tyto letní dovolené probíhaly ještě několik dalších let.

Našimi pracovními aktivitami byl pravidelný úklid kostela, pilně jsme spolupracovali na vymalování obou kostelů a fary, jezdili jsme na brigádnickou výpomoc do krušnohorské farnosti Hrobek P. Novosadovi a také jsme pomáhali a starali se o naše staré a nemocné členy farního společenství. Navázali jsme kontakt se dvěma misijními územími v Indii a Indonésii, kam jsme odesílali balíky s potřebnými věcmi, o které jsme byli požádáni. Veškerou naši činnost spolufarníci kvitovali s povděkem a často nám i pomáhali.

V průběhu doby došlo v kolektivu k přirozenému sblížování dospívajících chlapců a dívek a vznikaly vážné známosti. Jak mládežníci dospívali a dostudovávali, měl P. Hájek příležitost připravovat jednotlivé páry na svátost manželství. Z našeho společenství vznikla nejen řada křesťanských manželství, ale též řada duchovních povolání. Jako první opustila naše spolčo

v r. 1969 Marie Dudová, která vstoupila do kongregace sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě. Poté odešel v r. 1971 do litoměřického semináře Ivan Kudláček, který byl vysvěcen na kněze v r. 1976. K cyrilometodějkám odešla po skončení studia na právnické fakultě Jana Cívňová. A byla ještě řada dalších, kteří se rozhodli pro duchovní povolání.

Asi v roce 1970 (nebo 1971) založil P. Hájek z další generace tehdejších teenagerů dětský pěvecký sbor. Z těchto dětí pak už si sám vytvořil nové mládežnické spolčo, kterému se věnoval. Nicméně, i s těmito našimi následovníky máme dodnes přátelský vztah.

Naše dřívější společenství vršovické mládeže nezaniklo a trvá do dnešní doby. Stále o sobě víme, občas se scházíme, radujeme se z úspěchů našich kamarádů, z vnoučat, sdílíme zármutek nad odchodem některých z nás na věčnost a věříme, že tím naše společenství nekončí. Jedině náš společný Otec, jediný spravedlivý a milosrdný Bůh ví, jestli máme všichni připraven společný příbytek v Jeho království.

Jarmila Semelová

*PS: Stalo se mi, že jsem ve stejný den četl podobné věci. Jedna z nich je z knihy života (jednu kapitolu od naší sestry Jarmily jsi právě dočetl/dočetla). Druhá je z knihy od bratra františkána Richarda Rohra *Dýchat pod vodou* (oddíl *Nádech a výdech*). Obě nabízejí odpověď na to, proč je naše farnost taková „jiná“. A jaká by ještě mohla být. Richard Rohr píše: „Znám jednoho skvělého kněze, který založil úžasnou a dobře fungující farnost ve státě New York. Výprávěl mi,*

že když k němu přicházeli noví členové, hned na první schůzce se jich zeptal: „A do jaké skupiny, co se služeb týče, Vás mohu zapsat?“ Jaký je vlastně rozdíl

mezi službou a láskou (zde myšleno agapé)? Kdo to ví, odpoví:-)

Úvod a závěr Petr Svoboda

Na stěně

Je to tak. Minimálně jednou týdně se nám přihodí, že jdeme okolo. Když přibrzdíme, tak se můžeme nechat zaujmout zajímavým obrázkem, či nechat nalákat větším titulkem (jako v novinách či na internetu) a přečíst si zajímavost a popřemýšlet nad sdělením, které jsem právě obdržel. Ano, řeč je o nástěnce. Ale ona to není nástěnka (není na stěně), ale spíš taková vitrína. Je vystrčená tak, abychom o ni nejen zavadili při výstupu do kostela, ale aby o ni zavadili i ti, co se bojí popojít výš anebo jdou jen okolo. Samozřejmě že ji v noci nepřipravují skřítci. Chystá ji naše farnice Hana.

Milá Hanko, jak a kdy jste k tomu přišla?

Jako dítě jsem chodila do turistického oddílu a tam bylo zvykem se hned po příchodu do klubovny podívat, co je nového na nástěnce. Naše vedoucí byla výtvarnice, a tak jsme byli trvale obkloповáni krásou. Zaslala jsem nad jejími obrázky v kronice a sama se snažila ve svých denících malovat, nejraději anilinkami. K 18. narozeninám jsem dostala fotoaparát Zenit a začala se učit fotografovat a vyvolávat – ze spížíky u nás doma se stala černá komora. Bavilo mě to moc, protože jsem to dělala pro ostatní, jako dárky, do kroniky a na nástěnky. K první nástěnce pro farnost

mě povzbudil Martin Peroutka a pomáhal mi. Byly to růžence, které jsme s maminkou vyráběly, a které si farníci po skončení výstavky mohli rozebrat. Pak už jsem sebrala odvalu a nabídla otci Górovi sama, že bych mohla pečovat o nástěnku u sv. Mikuláše vedle vchodu do zvonice. Stanislaw byl nezvykle přísný a ustanovil nade mnou dohled – Martina. Po čase začal někdo nástěnku ničit (od zásahů do obsahu až po opakované vylamování pantů a rozbité sklo), a tak jsme to vzdali. Netrvalo ale dlouho a uvědomila jsem si, že mi to nástěnkaření opravdu chybí. To mi pomohlo troufnout si na podstatně větší plochu vitríny před kostelem sv. Václava (a s tím spojené vystoupení z anonymity).

Jak a z čeho a proč vybíráte témata?

Velmi moc mi záleží na osvětě. Přibližovat, vysvětlovat, přispět k lepšímu porozumění, sdílet, nadchnout pro to, co je obecně prospěšné, dobré, světlé... A nejvíce mě to baví v oblasti víry a přírody. Začátkem a základem je modlitba a odevzdání všeho Pánu Bohu s prosbou o pomoc a vedení. Většinou používám, co už někdo jiný krásně napsal, namaloval, vytvořil a seskládám to dohromady. Někdy úplně žasnu, jak to třeba barevně ladí, ačkoli jsem tento záměr vůbec nesledovala. Obvykleto jde hladce

a skoro samo, věci mi prostě přicházejí pod ruku (třeba kalendáře přírody – čím větší, tím lepší). Občas se ale blíží uzávěrka a já nevím, nevím... Jenže andělé jsou kamarádi a na neviditelné členy týmu je spolehnoutí, tak mě v tom nenechají. Při konečném sestavování nástěnky doma na koberci pak prožívám silné chvíle radosti a odpočinku.

Co Vás přivádí a drží ve vršovické farnosti?

Opakovaně si s maminkou pochvalujeme, že farnost je skvělá a jsme vděčné, že můžeme být její součástí. Miluji týmovou spolupráci, kdy každý má svůj obor a prostor a dohromady vzniká bohatá, pestrá a živá mozaika farnosti. Jako holčičce mi přišlo ohromně vzrušující provádět třeba po nějakém hradě nebo zámku se svazkem velikých klíčů u pasu. Není tedy asi divu, že nedalo velkou námahu mě přemluvit ke kostelníčení u sv. Mikuláše. Navíc bydlíme kousek od kostela v Krymské ulici a maminka je skvělá partačka – spolehlivá a vždy ochotná pomáhat. Obdivuji, do jak sněhobílého stavu umí vyvařit a naškrobit kostelní prádlo, s jakým pohodovým přátelstvím se věnuje návštěvníkům růžencové dílničky při Noci kostelů, s jakou vytrvalostí podporuje Mariinu legii a donedávna i farní charitu.

Kdo nebo co Vás přivedlo ke Kristu?

Hned po škole ve 26 letech jsem onemocněla únavovým syndromem (jsem v invalidním důchodu). Postupně a pomalu jsem uznala, že bez Pána Boha to

nejde. Trpělivě a jemně mě vedla moje léčitelka, posléze kmotřička.

Co Vás právě nyní oslovuje, těší? Či naopak netěší?

Posledních pár let se hodně uzdravuji, tak to mě tedy opravdu těší. Netěší mě sledovat, jak se ženy v teplém počasí oblékají. Párkrát jsem se dokonce přistihla, že jsem raději zavřela oči. Přitom jednoduchá doporučení zakrytá kolena, ramena a výstřih do 10 cm ženě na kráse jenom přidají.

A obligátní otázka: Chtěla byste nám, farníkům, něco vzkázat?

Nedávno mne zaujal citát „míra našeho štěstí úzce souvisí s mírou naší odvahy“. A tak bych ráda farníkům popřála pozvolné zapojení do nějaké činnosti ve farnosti. Nenápadně si dovolím zmínit třeba výpomoc kostelníkům, členství v Mariině legii nebo péči o farní zahrádku. A moc děkuji Petru Svobodovi, že pro Vinici vede krásné rozhovory.

Rozhovor uvedl a otázky kladl
Petr Svoboda

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Jak má mít člověk radost

z prázdninových dnů strávených na venkově, když v úmorném vedru na sklonku srpna vidí, jak ze stromů padají nezralé žaludy a zelené listy, zatímco krajinu vesele zaplavují invazivní druhy, např. ambrozie či pajasan žláznatý? Tam, kde by mohla být kvetoucí louka plná života, je zelená poušť – anglický trávník na české vsi. Pak okolo profrčí „vlastenec“, který na své SPZ hrdě přelepil hvězdy EU dvouocasým lvem. Z výfuku jeho postaršího diesellového miláčka, kterého se přece za žádnou cenu nevzdá, se valí mraky černého dýmu. A když se s pár sousedy snažíte přírodě – a tedy i sobě – pomoci výsadbou stromků, vypiplaných ve vlastní spolkové školce, pracovník rostlinné výroby (dříve: zemědělec) orající přilehlý nedozrálý lán pomocí obřího traktoru, jehož kola připomínají spíš válec, si pohrdavě ťuká na čelo...

Podobně nejeden rádoby tradicionalista ohrnuje nos nad „zelenými“ iniciativami papeže Františka. Jednou z nich je

doba stvoření, kterou zavedl do katolické církve. Každoročně začíná Světovým dnem modliteb za péči o stvoření 1. září a vrcholí v den památky sv. Františka z Assisi 4. října.

Doba stvoření je výzva a šance, kterou lze prožít různým způsobem: od liturgického slavení až po praktické činy ku prospěchu přírody (nemáte ambrozii náhodou na své zahradě?). Inspiraci lze nalézt např. na www.laudatosi.cz nebo www.zitlaudatosi.cz.

Zdá se mi, že klíčový je postoj, který papež zdůrazňuje v encyklice *Laudato si'*: zda se jako člověk cítím být součástí stvoření, nebo považuji přírodu (byť jen podvědomě) za cosi cizího, odděleného, nebezpečného, co do mého světa, který je vymezen městem, bytem, autem atd., vlastně nepatří. Nepotřebuji právě v tomhle změnu smýšlení?

Jan Rückl

Novéna ke svatému Václavovi

Tradice modlitby novén sahá k samým počátkům křesťanství, kdy apoštolové s Ježíšovou matkou Marií setrvali devět dní na modlitbách před sesláním Ducha svatého. Novéna je modlitba, kterou věřící křesťané a křesťanky konají po devět za sebou jdoucích dnů. Vzorem je modlitba před sesláním Ducha svatého konaná z příkazu Páně (srov. Sk 1,4.13.14). Cílem je vyprosit

si větší otevřenost k působení Božímu v osobním životě, tedy k tomu, aby v nás rostlo Boží království, což ale nevylučuje jmenovitou prosbu či úmysl, např. za správné rozhodnutí či vyprošení konkrétní milosti sobě nebo jiným.

Novénu ke sv. Václavovi vydalo nakladatelství Refugium Velehrad – Roma v Olomouci v roce 2017, texty vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ,

v osobních prosbách jsou uvedeny biblické texty z Knihy Moudrosti. Několik ukázek z obsahu:

Nečteme znění slov, ale jejich obsah

„Veliký byl svatý Václav u Boha i u lidí ve svém dětství, větší v mládenectví, největší však ve smrti a po smrti. Byl zajisté věrný a moudrý, pravdomluvný ve slovech, v soudu spravedlivý, v úsudku prozíravý, v dobrotě až podivný, a ve veškeré mravnosti vznešený. V božských službách byl horlivý, často setrval na modlitbě, při čemž měl v paměti Pánova slova: Bez přestání se modlete! Byl přepásaný duchovní zbraní proti veškerým viditelným i neviditelným úkladům zlého, v protivenství byl radostný, ve štěstí mírný, k tichým a poníženým skloněný a při hájení víry znamenitě udatný...“ (Tanner, J., Kadlinský, F: *Život a sláva sv. Václava*, Vilímek, Praha 1941).

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, dej, ať po vzoru svatého mučedníka Václava žijeme moudře a pravdivě, ať statečně usilujeme o to, co slouží k nastolení tvého pokoje, a přemáháme zlo dobrem. Pro síme o to skrze tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Svatý Václave, za náš národ český se přimlouvěj! Vypros nám mladé a čilé srdce, jaké má náš Pán! S tvou pomocí pro síme o zralou úctu k eucharistii a prožívání vznešené liturgie k poctě Velekněžského Pánova srdce.

Osobní prosby

Víme, svatý Václave, že jsi rád u nás, a že tvé mimořádné požehnání nás stále provází. U Lásky svého srdce našeho Pána nám tedy vypros:

- abychom milovali moudrost a přemýšleli o Pánově dobrotě (srv. Mdr 1,1)
- abychom s vděčností rozjímali o tom, že Duch Páně naplňuje celou zem a všemu dává svůj řád (srv. Mdr 1,7)
- abychom byli shovívaví k těm, kdo nechápou Pánova tajemství, a sami nebyli nadutými z udělených milostí (srv. Mdr 4,15)
- abychom nepochybovali, že i nepatrnému se dostane milosrdenství (srv. Mdr 6,6)
- abychom přijetím Pánovy lásky zachovávali přikázání (srv. Mdr 6,18)
- aby nám Pán dal mluvit uvážlivě! A usměrňoval nás! (srv. Mdr 7,15)
- aby Pánova moudrost byla utěšitelkou v našich starostech a zármutku (srv. Mdr 8,9)
- abychom se k Pánu obrátili celým srdcem a prosili ho o uspořádání toho, čím žijeme (srv. Mdr 8,21)
- abychom každé rozlišení, rozhodování a posuzování konali s upřímným srdcem, s úctou k druhým a ve spojení s Pánem (srv. Mdr 9,3)
- ať nepochybujeme, že Pán miluje náš život (srv. Mdr 11,26)
- abychom se odevzdávali Pánově prozřetelnosti, neboť ona vše bezpečně řídí na vlnách moře našeho života (srv. Mdr 14,3).

AMEN.

Jana Gottwaldová

OHLÉDNUTÍ *za létem*

Farní tábor

Skříní plnou zimníků vstoupilo 36 táborníků z kláštera v Zásmukách do světa Narnie, ve kterém jsme kromě fauna pana Tumnuse potkali i zlou bílou čarodějnici a majestátního Aslana. Spolu s Petrem, Zuzanou, Edmundem a Lucinkou jsme zažili mnoho dobrodružství, našli paní Bobrovou a další obyvatele Narnie, porazili zlé vlky a armádu Bílé čarodějnice a stali se králi a královnami Narnie. Kromě toho jsme stihli vyrobit krásná trička, naučit se něco nového ze zdravotvědy, vyluštit nemálo šifer, vykoupat se a vyblbnout v rybníce a odvážně projít dvěma bojovkami. Jak celotáborová hra, tak té-

mata každodenních večerních duchovních skupinek našly bohatou inspiraci v knížce C. S. Lewise *Lev, čarodějnice a skříně*.

Obdiv a velký dík patří vedoucím, kteří program obětavě připravují. Je to především Niki, která celý tým skvěle vede, a s ní Lucka, Anička, Betty, Verča, Mateo, Martin, Pepe, Metůd, Vojta a Jenda. Dík patří i zdravotnici Tereze a oběma kuchařkám Alici a Daně.

Jenda Rückl a Niki Hamplová

P O Z V Á N Í *na září a říjen*

Farní den se uskuteční v **neděli 15. září**. Bude sloužena jedna mše sv. od 10.00, po ní bude následovat společný oběd, příležitost k setkávání a program pro děti.

Výročí vysvěcení kostela sv. Václava si připomeneme při pravidelných nedělních bohoslužbách **22. září** v 8.30 a v 10.30.

V **pátek 27. září** se uskuteční tradiční **Svatováclavský průvod**. V 17 hodin oslavíme **výročí vysvěcení kostela sv. Mikuláše** při mši sv. v našem menším kostele. Cca v 18 hodin vyrazí od kostela sv. Mikuláše průvod s živým koněm ke kostelu sv. Václava, kde bude připraven tematický program pro děti i dospělé. Připomeneme si život sv. Václava, zazpíváme si Svatováclavský chorál, zájemci si budou moci prohlédnout kostel sv. Václava s výkladem Míly Müllera ml. Děti dostanou pracovní list o sv. Václavovi a budou se moci svézt na ponících. Pravidelná večerní mše v kostele sv. Václava tento den sloužena nebude.

V **sobotu 28. září** se bude konat v kostele sv. Václava **poutní mše svatá** od 10.00, po ní by mělo následovat Farní kafe. Odpadá pravidelná ranní mše u sv. Mikuláše.

Ve **čtvrtek 3. října** se sejde **Klub seniorů**. Hostem bude David Frýdl, farář Církve československé husitské. Téma: Jak jsem přišel k víře a jak to chodí v husitské církvi.

V **týdnu od 7. října** začne v naší farnosti **výuka náboženství**, rozpis najdete na webových stránkách farnosti. Pokud byste měli zájem o zařazení svého dítěte do některého kroužku náboženství, ozvěte se prosím přímo katechetům, anebo kontaktujte farní kancelář (kancelar@farnostvrsovice.cz).

V **neděli 13. a 20. října** se v kostele sv. Václava uskuteční **tradiční charitativní bazárek** dětského podzimního a zimního oblečení, vybavení a hraček.

Termín letošního **manželského setkání ve Štěkni** je **od 25. do 29. 10. 2024**, a jeho téma zní: „Protože navždy trvá dlouho“. O rozhodnutí, krizi, odolnosti a vytrvalosti. Letošním setkáním nás povede mimo jiných P. Petr Glogar. Setkání je určené pro všechny páry, které chtějí pracovat na svém manželství, ať už trvá rok, nebo 50 let. Vždy je čas se zastavit a poslouchat jeden druhého. Hlásit se můžete u Vladimíra Jeništy (vladimir.jenista@farnostvrsovice.cz).

Setkávání s Biblí v ruce

Každou středu od 19 hodin na faře se setkáváme při četbě, diskuzi, odkrývání významů biblických textů a v následné modlitbě. Snažíme se číst Písmo v souvislostech, nikoliv ale souvisle – to znamená, že se lze přijít podívat i na jednotlivé setkání bez potřeby návaznosti. Pokoušíme se porozumět biblickému poselství na základě pochopení situace jeho pisatelů, včetně poznávání míst-

ních a dobových reálií. Ohledně reálií se na začátku září 2024 nacházíme někde mezi Starým a Novým zákonem – a postupně přejdeme k prostředí vzniku Nového zákona a počátkům křesťanství. Kdykoli budete chtít, můžete se přidat ve středu od sedmi večer na faře.

Pavla Edita Hercigová

Kontakt: pavla.edit@gmail.com

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)

obstarává Anna Duchková

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neproděné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 27. 10. 2024, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 18. 10. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Anna Duchková (AD), Jana Gottwaldová, Hana Kučerová Rechnerová, Jan Rückl, Niki Hamplová, Petr Svoboda. Korektura: Alena Lišay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.